

OVERSÆTTELSE

11.05.2009
[Signature]

**UNIDROIT-konvention om stjålne eller ulovligt eksporterede
kulturgenstande
(Rom, 24. juni 1995)**

DE STATER, DER ER PART I DENNE KONVENTION,

SOM ER SAMLET i Rom fra 7.-24. juni 1995 på invitation fra den Italienske Republiks regering til en diplomatisk konference med henblik på vedtagelse af udkastet til Unidroit-konventionen om international tilbagelevering af stjålne eller ulovligt eksporterede kulturgenstande,

SOM ER OVERBEVISTE om den grundlæggende vigtighed af beskyttelse af kulturarv og af kulturudveksling for fremme af forståelsen mellem folkeslag og af udbredelse af kultur for menneskehedens ve og vel og civilisationens udvikling,

SOM ER DYBT BEKYMREDE over den ulovlige handel med kulturgenstande og den uoprettelige skade, den hyppigt forårsager, både på selve genstandene og på nationale samfunds, stammesamfunds, oprindelige samfunds eller andre samfunds kulturarv, og på alle folkeslags arv og særligt over plyndringen af arkæologiske fundsteder og det heraf følgende tab af uerstattelige arkæologiske, historiske og videnskabelige oplysninger,

SOM ER FAST BESLUTTEDE på at bidrage effektivt til bekæmpelsen af ulovlig handel med kulturgenstande ved at tage et vigtigt skridt og etablere fælles minimumsretsregler for tilbageføring og tilbagelevering af kulturgenstande mellem de kontraherende stater med den målsætning at forbedre bevarelsen og beskyttelsen af kulturarven i alles interesse,

SOM UNDERSTREGER, at denne konvention har til hensigt at lette tilbageføring og tilbagelevering af kulturgenstande, og at fastlæggelse af retsmidler, såsom kompensation, der er nødvendige for at bevirke tilbageføring og tilbagelevering i visse stater, ikke indebærer, at de pågældende retsmidler skal vedtages i andre stater,

SOM BEKRÆFTER, at vedtagelsen af bestemmelserne i denne konvention for fremtiden på ingen måde billiger eller legitimerer ulovlige transaktioner af nogen art, som måtte have fundet sted før konventionens ikrafttrædelse,

SOM ER BEVIDSTE om, at denne konvention ikke i sig selv giver en løsning på problemerne med ulovlig handel, men at den iværksætter en proces, som vil styrke internationalt kultursamarbejde og fastholde en behørig plads for lovlig handel og internationale aftaler om kulturudveksling,

SOM ANERKENDER, at gennemførelsen af denne konvention bør ledsages af andre effektive foranstaltninger for at beskytte kulturgenstande, såsom udvikling og anvendelse af registre, fysisk beskyttelse af arkæologiske fundsteder og teknisk samarbejde,

SOM ANERKENDER diverse institutioners arbejde for at beskytte kulturværdier, særligt UNESCO-konventionen fra 1970 om ulovlig handel og udvikling af adfærdskodeks i den private sektor,

HAR AFTALT følgende:

KAPITEL I – ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITION
Artikel 1

Denne konvention finder anvendelse på krav af international art om:

(a) tilbageføring af stjålne kulturgenstande,

(b) tilbagelevering af kulturgenstande, der er blevet fjernet fra en kontraherende stats territorium i strid med dennes lovgivning, der regulerer eksport af kulturgenstande med henblik på at beskytte den pågældende stats kulturarv (i det følgende "ulovligt eksporterede kulturgenstande").

Artikel 2

I denne konventions forstand er kulturgenstande genstande, der af religiøse eller verdslige grunde er af betydning for arkæologi, forhistorie, historie, litteratur, kunst eller videnskab, og tilhører en af de i bilaget til denne konvention angivne kategorier.

KAPITEL II – TILBAGEFØRING AF STJÅLNE KULTURGENSTANDE

Artikel 3

(1) Besidderen af en kulturgenstand, der er blevet stjålet, er forpligtet til at tilbagelevere genstanden.

(2) I denne konventions forstand skal en kulturgenstand, der er blevet ulovligt udgravet eller lovligt udgravet, men ulovligt tilbageholdt, anses for stjålet, såfremt det er i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, hvor udgravningen fandt sted.

(3) Ethvert krav om tilbageføring skal fremsættes senest tre år efter det tidspunkt, hvor den stat, der fremsætter kravet, blev bekendt med kulturgenstandens placering og besidderens identitet og i alle tilfælde senest 50 år efter tidspunktet for tyveriet.

(4) Et krav om tilbageføring af en kulturgenstand, der udgør en integreret del af et bestemt monument eller arkæologisk fundsted, eller som tilhører en offentlig samling, er dog ikke underlagt andre forældelsesfrister end en frist på tre år fra det tidspunkt, hvor den stat, der fremsætter kravet, blev bekendt med kulturgenstandens placering og besidderens identitet.

(5) Uanset bestemmelserne i ovenstående punkt kan enhver kontraherende stat erklære, at et krav er underlagt en forældelsesfrist på 75 år eller en længere frist, som måtte være fastsat i dennes lovgivning. Et krav, der fremsættes i en anden kontraherende stat om tilbageføring af en kulturgenstand, der er fjernet fra et monument, arkæologisk fundsted eller offentlig samling i en kontraherende stat, der afgiver en sådan erklæring, er også underlagt den pågældende forældelsesfrist.

(6) En erklæring som den i punktet ovenfor omtalte skal afgives på tidspunktet for underskrivelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse.

(7) I denne konventions forstand består en "offentlig samling" af en gruppe af opgjorte eller på anden måde identificerede kulturgenstande, der ejes af:

(a) en kontraherende stat,

(b) en regional eller lokal myndighed i en kontraherende stat,

(c) en religiøs institution i en kontraherende stat, eller

(d) en institution, der er etableret med et i alt væsentligt kulturelt, pædagogisk eller videnskabeligt formål i en kontraherende stat og anerkendes i den pågældende stat som værende i offentlighedens interesse.

(8) Desuden er et krav om tilbageføring af en kulturgenstand, der er hellig eller af betydning for fællesskabet, og som tilhører eller anvendes af et stammesamfund eller oprindeligt samfund i en kontraherende stat som en del af det pågældende samfunds traditionelle eller rituelle brug, underlagt den forældelsesfrist, der gælder for offentlige samlinger.

Artikel 4

(1) Besidderen af en stjålen kulturgenstand, som er forpligtet til at tilbagelevere den, har ret til en retfærdig og rimelig kompensation på tilbageføringstidspunktet, under forudsætning af at besidderen hverken vidste eller med rimelighed burde have vidst, at genstanden var stjålet, og kan bevise, at vedkommende udviste behørig omhu ved erhvervelse af genstanden.

(2) Uden præjudice for besidderens ret til kompensation som anført i punktet ovenfor skal der foretages rimelige bestræbelser for at få den person, der overdrog kulturgenstanden til besidderen, eller en tidligere overdrager, til at betale kompensationen, i det omfang dette er i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, hvor kravet fremsættes.

(3) Betaling af kompensation til besidderen fra den stat, der fremsætter kravet, når betaling er påkrævet, skal ske uden præjudice for statens ret til at inddrive kompensationen fra enhver anden person.

(4) Ved vurderingen af, om besidderen udviste behørig omhu, skal alle forhold omkring erhvervelsen tages i betragtning, herunder parternes art, den betalte sum, hvorvidt besidderen konsulterede ethvert rimeligt tilgængeligt register for stjålene kulturgenstande og andre oplysninger og dokumentation, som vedkommende med rimelighed kunne have indhentet, og hvorvidt besidderen rådspurgte tilgængelige organer eller tog andre skridt, som enhver fornuftig person efter omstændighederne ville have taget.

(5) Besidderen må ikke være bedre stillet end den person, som vedkommende erhvervede kulturgenstanden fra ved arv eller på anden måde vederlagsfrit.

KAPITEL III – TILBAGELEVERING AF ULOVLIGT EKSPORTEREDE KULTURGENSTANDE

Artikel 5

(1) En kontraherende stat kan anmode domstolene eller en anden kompetent myndighed i en anden kontraherende stat om at udstede pålæg om tilbagelevering af en kulturgenstand, der er ulovligt eksporteret fra territoriet i den stat, der anmoder herom.

(2) En kulturgenstand, der midlertidigt er blevet eksporteret fra territoriet i den stat, der anmoder om tilbagelevering, med henblik på udstilling, forskning eller restaurering i henhold til en tilladelse udstedt i overensstemmelse med den pågældende stats lovgivning om regulering af eksport med henblik på beskyttelse af dennes kulturarv, og som ikke tilbageleveres i overensstemmelse med tilladelsens betingelser, anses for at være ulovligt eksporteret.

(3) Domstolene eller andre kompetente myndigheder i den stat, der rettes henvendelse til, skal udstede pålæg om tilbagelevering af en ulovligt eksporteret kulturgenstand, hvis den stat, der anmoder herom, godtgør, at fjernelsen af genstanden fra statens territorium er til væsentlig skade for en eller flere af følgende interesser:

- (a) den fysiske bevarelse af genstanden eller dennes rammer,
- (b) en sammensat genstands fuldstændighed,
- (c) bevarelse af oplysninger af f.eks. videnskabelig eller historisk art,

(d) den traditionelle eller rituelle brug af genstanden af et stammesamfund eller oprindeligt samfund,

eller godtgør, at genstanden er af væsentlig kulturel betydning for den stat, der anmoder om tilbagelevering.

(4) Enhver anmodning i henhold til punkt 1 ovenfor skal indeholde eller vedlægges faktuelle eller juridiske oplysninger, der kan bistå domstolene eller andre kompetente myndigheder i den stat, der rettes henvendelse til, i vurderingen af, hvorvidt betingelserne i punkt 1-3 er opfyldt.

(5) Enhver anmodning om tilbagelevering skal fremsættes senest tre år efter det tidspunkt, hvor den stat, der anmoder herom, blev bekendt med kulturgenstandens placering og besidderens identitet, og i alle tilfælde senest 50 år efter eksportdatoen eller den dato, hvor genstanden skulle have været tilbageleveret i henhold til den i punkt 2 ovenfor omtalte tilladelse.

Artikel 6

(1) Besidderen af en kulturgenstand, der erhvervede genstanden, efter den blev ulovligt eksporteret, har ret til en retfærdig og rimelig kompensation på tilbageleveringstidspunktet fra den stat, der anmoder om tilbagelevering, under forudsætning af at besidderen hverken vidste eller med rimelighed burde have vidst på erhvervestidspunktet, at genstanden var blevet ulovligt eksporteret.

(2) Ved vurderingen af, om besidderen vidste eller med rimelighed burde have vidst, at kulturgenstanden var blevet ulovligt eksporteret, skal forholdene omkring erhvervelsen tages i betragtning, herunder et manglende eksportcertifikat, der er påkrævet i henhold til lovgivningen i den stat, der anmoder om tilbagelevering.

(3) Besidderen, der er forpligtet til at tilbagelevere kulturgenstanden til den stat, der anmoder herom, kan i stedet for kompensation og efter aftale med den pågældende stat beslutte:

(a) at bibeholde ejerskabet af genstanden, eller

(b) at overdrage ejerskabet mod betaling eller vederlagsfrit til en person efter eget valg, der er bosiddende i den stat, der anmoder herom, og som giver de nødvendige garantier.

(4) Omkostningerne ved tilbagelevering af kulturgenstanden i overensstemmelse med denne artikel skal affholdes af den stat, der anmoder om tilbagelevering, uden præjudice for statens ret til at inddrive omkostningerne fra enhver anden person.

(5) Besidderen må ikke være bedre stillet end den person, som vedkommende erhvervede kulturgenstanden fra ved arv eller på anden måde vederlagsfrit.

Artikel 7

(1) Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse, såfremt:

(a) eksporten af en kulturgenstand ikke længere er ulovlig på det tidspunkt, hvor der anmodes om tilbagelevering, eller

(b) genstanden blev eksporteret i den persons levetid, der skabte genstanden eller senest 50 år efter den pågældende persons død.

(2) Uanset bestemmelserne i punkt (b) ovenfor finder bestemmelserne i dette kapitel anvendelse, såfremt en kulturgenstand blev fremstillet af et eller flere medlemmer af et

stammesamfund eller oprindeligt samfund til traditionel eller rituel brug af det pågældende samfund, og genstanden tilbageleveres til dette samfund.

Kapitel IV – Generelle bestemmelser

Artikel 8

(1) Et krav i henhold til kapitel II eller en anmodning i henhold til kapitel III kan indbringes for domstolene eller andre kompetente myndigheder i den kontraherende stat, hvor kulturgenstanden befinder sig, og for de domstole eller andre kompetente myndigheder, der i øvrigt har kompetence i henhold til gældende regler i de kontraherende stater.

(2) Parterne kan aftale at indbringe tvisten for enhver domstol eller anden kompetent myndighed eller lade den afgøre ved voldgift.

(3) Der kan tyes til foreløbige, herunder beskyttende, foranstaltninger i henhold til lovgivningen i den kontraherende stat, hvor genstanden befinder sig, selv når kravet om tilbageføring eller anmodningen om tilbagelevering af genstanden indbringes for domstolene eller andre kompetente myndigheder i en anden kontraherende stat.

Artikel 9

(1) Intet i denne konvention forhindrer en kontraherende stat i at anvende regler, der er gunstigere i forhold til tilbageføring eller tilbagelevering af stjålne eller ulovligt eksporterede kulturgenstande end bestemmelserne i denne konvention.

(2) Denne artikel skal ikke fortolkes som en forpligtelse til at anerkende eller håndhæve en afgørelse fra en domstol eller anden kompetent myndighed i en anden kontraherende stat, som fraviger bestemmelserne i denne konvention.

Artikel 10

(1) Bestemmelserne i kapitel II finder alene anvendelse for en kulturgenstand, der bliver stjålet, efter denne konvention træder i kraft i den stat, hvor kravet fremsættes, under forudsætning af at:

(a) genstanden blev stjålet fra en kontraherende stats territorium efter denne konventions ikrafttrædelse i den pågældende stat, eller

(b) genstanden befinder sig i en kontraherende stat efter konventionens ikrafttrædelse i den pågældende stat.

(2) Bestemmelserne i kapitel III finder alene anvendelse for en kulturgenstand, der bliver eksporteret ulovligt, efter denne konvention træder i kraft i den stat, der anmoder om tilbagelevering samt den stat, hvor anmodningen fremsættes.

(3) Denne konvention legitimerer på ingen måde ulovlige transaktioner af nogen art, der har fundet sted før denne konventions ikrafttrædelse, eller som ikke er omfattet i henhold til punkt (1) eller (2) ovenfor, ej heller begrænser den en stats eller anden persons ret til at fremsætte et krav i henhold til tilgængelige retsmidler uden for denne konventions rammer om tilbageføring eller tilbagelevering af en kulturgenstand, der er stjålet eller ulovligt eksporteret før denne konventions ikrafttrædelse.

Kapitel V – Afsluttende bestemmelser

Artikel 11

(1) Denne konvention er åben for underskrivelse på det afsluttende møde på den diplomatiske konference til vedtagelse af udkastet til Unidroit-konventionen om international tilbagelevering af stjålene eller ulovligt eksporterede kulturgenstande og forbliver åben for underskrivelse af alle stater på Rom-konferencen frem til juni 1996.

(2) Denne konvention er med forbehold af ratifikation, accept eller godkendelse fra stater, der har underskrevet den.

(3) Denne konvention er åben for tiltrædelse fra alle stater, der ikke er underskrivere heraf, fra den dato, hvor den er åben for underskrivelse.

(4) Ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse er med forbehold af deponering af et formelt instrument herom til depositaren.

Artikel 12

(1) Denne konvention træder i kraft på sjette måneds første dag efter datoen for deponering af det femte instrument om ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse.

(2) For hver stat, der ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder denne konvention efter deponeringen af det femte instrument om ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse, træder denne konvention i kraft i den pågældende stat på sjette måneds første dag efter datoen for deponering af instrumentet om ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse.

Artikel 13

(1) Denne konvention påvirker ikke noget internationalt instrument, som nogen kontraherende stat er juridisk bundet af, og som indeholder bestemmelser om forhold, der reguleres af denne konvention, medmindre en erklæring om det modsatte afgives af de stater, der er bundet af det pågældende instrument.

(2) Enhver kontraherende stat kan indgå aftaler med en eller flere kontraherende stater med henblik på at forbedre anvendelsen af denne konvention i deres indbyrdes forhold. De stater, der har indgået en sådan aftale, er forpligtet til at fremsende et eksemplar til depositaren.

(3) I deres indbyrdes forhold kan kontraherende stater, der er medlemmer af organisationer for økonomisk integration eller regionale organer, erklære, at de vil anvende disse organisationers eller organers interne regler og dermed ikke indbyrdes vil anvende bestemmelserne i denne konvention, hvis anvendelsesområde falder sammen med disse regler.

Artikel 14

(1) Hvis en kontraherende stat har to eller flere territorialenheder, uanset om disse har forskellige retssystemer, der gælder for de forhold, der behandles i denne konvention, kan staten på tidspunktet for underskrivelsen eller deponeringen af instrumentet om ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse erklære, at denne konvention skal omfatte alle dennes territorialenheder eller kun en eller flere heraf, og kan til enhver tid erstatte den pågældende erklæring med en anden erklæring.

(2) Disse erklæringer skal meddeles til depositaren og skal udtrykkeligt anføre de territorialenheder, som konventionen omfatter.

(3) Hvis denne konvention i kraft af en erklæring i henhold til denne artikel omfatter en eller flere, men ikke alle territorialenheder i en kontraherende stat, skal henvisning til:

(a) en kontraherende stats territorium i artikel 1 fortolkes som en henvisning til territorialenhedens territorium i den pågældende stat,

(b) en domstol eller anden kompetent myndighed i den kontraherende stat eller den stat, der rettes henvendelse til, fortolkes som en henvisning til domstolen eller anden kompetent myndighed i en territorialenhed i den pågældende stat,

(c) den kontraherende stat, hvor kulturgenstanden befinder sig, i artikel 8(1) fortolkes som en henvisning til den territorialenhed i den pågældende stat, hvor kulturgenstanden befinder sig,

(d) lovgivningen i den kontraherende stat, hvor kulturgenstanden befinder sig, i artikel 8(3) fortolkes som en henvisning til lovgivningen i den territorialenhed i den pågældende stat, hvor kulturgenstanden befinder sig,

(e) en kontraherende stat i artikel 9 fortolkes som en henvisning til en territorialenhed i den pågældende stat.

(4) Hvis en kontraherende stat ikke afgiver nogen erklæring i henhold til denne artikels punkt 1, skal denne konvention omfatte alle territorialenheder i den pågældende stat.

Artikel 15

(1) Erklæringer afgivet i henhold til denne konvention på underskrivelsestidspunktet er med forbehold af bekræftelse efter ratifikation, accept eller godkendelse.

(2) Erklæringer og bekræftelser af erklæringer skal være skriftlige og formelt meddeles til depositaren.

(3) En erklæring træder i kraft samtidig med denne konventions ikrafttrædelse i den relevante stat. En erklæring, som depositaren modtager formel meddelelse om efter en sådan ikrafttrædelse, træder dog i kraft på sjette måneds første dag efter datoen for deponering hos depositaren.

(4) Enhver stat, der afgiver en erklæring i henhold til denne konvention, kan tilbagekalde den til enhver tid ved en formel skriftlig meddelelse til depositaren. En sådan tilbagekaldelse træder i kraft på sjette måneds første dag efter meddelelsens deponeringsdato.

Artikel 16

(1) Hver kontraherende stat er på tidspunktet for underskrivelsen, ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen forpligtet til at erklære, at krav om tilbageføring eller anmodninger om tilbagelevering af kulturgenstande, der fremsættes af en stat i henhold til artikel 8, kan indbringes for denne efter en eller flere af følgende procedurer:

(a) direkte til domstolene eller andre kompetente myndigheder i den stat, der afgiver erklæringen,

(b) gennem en eller flere myndigheder, der er udpeget af den pågældende stat til at modtage sådanne krav eller anmodninger og videresende dem til domstolene eller andre kompetente myndigheder i den pågældende stat,

(c) gennem diplomatiske eller konsulære kanaler.

(2) Hver kontraherende stat kan desuden udpege de domstole eller andre myndigheder, der er kompetente til at udstede pålæg om tilbageføring eller tilbagelevering af kulturgenstande i henhold til bestemmelserne i kapitel II og III.

(3) Erklæringer, der afgives i henhold til punkt 1 og 2 ovenfor, kan til enhver tid ændres ved en ny erklæring.

(4) Bestemmelserne i punkt 1-3 ovenfor påvirker ikke bilaterale eller multilaterale aftaler om juridisk bistand vedrørende civile eller handelsmæssige forhold, som måtte eksistere mellem kontraherende stater.

Artikel 17

Senest seks måneder efter datoen for deponering af instrumentet om ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse er hver kontraherende stat forpligtet til at give depositaren skriftlige oplysninger på et af konventionens officielle sprog om den lovgivning, der regulerer eksport af statens kulturgenstande. Disse oplysninger skal opdateres til enhver tid efter behov.

Artikel 18

Der tillades ingen forbehold, undtagen de i denne konvention udtrykkeligt tilladte.

Artikel 19

(1) Denne konvention kan opsiges af enhver stat, der er part heri, til enhver tid efter den dato, hvor den træder i kraft i den pågældende stat, ved deponering af et instrument herom hos depositaren.

(2) En opsigelse træder i kraft på sjette måneds første dag efter deponeringen af opsigelsesinstrumentet hos depositaren. Såfremt der er angivet en længere opsigelsesfrist i opsigelsesinstrumentet, træder opsigelsesinstrumentet i kraft ved udløbet af denne længere frist efter deponering hos depositaren.

(3) Uanset en sådan opsigelse finder denne konvention ikke desto mindre anvendelse for et krav om tilbageføring eller en anmodning om tilbagelevering af en kulturgenstand, der er fremsat før den dato, hvor opsigelsen træder i kraft.

Artikel 20

Præsidenten for det internationale institut for samordning af privatretten (The International Institute for the Unification of Private Law (Unidroit)) kan med jævne mellemrum eller til enhver tid efter anmodning fra fem kontraherende stater indkalde et særligt udvalg til at evaluere denne konventions praktiske funktion.

Artikel 21

(1) Denne konvention skal deponeres hos den Italienske Republiks regering.

(2) Den Italienske Republiks regering er forpligtet til at:

(a) informere alle stater, der har underskrevet eller tiltrådt denne konvention, og præsidenten for det internationale institut for samordning af privatretten (The International Institute for the Unification of Private Law (Unidroit)) om:

(i) hver ny underskrivelse eller deponering af et instrument om ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse sammen med datoen herfor,

(ii) hver erklæring, der er afgivet i overensstemmelse med denne konvention,

(iii) tilbagekaldelse af enhver erklæring,

(iv) denne konventions ikrafttrædelsesdato,

(v) de i artikel 13 omtalte aftaler,

(vi) deponering af et instrument om opsigelse af denne konvention sammen med deponeringsdatoen og ikrafttrædelsesdatoen,

(b) fremsende bekræftede, nøjagtige kopier af denne konvention til alle underskrivende stater, til alle stater, der har tiltrådt konventionen og til præsidenten for det internationale institut for samordning af privatretten (The International Institute for the Unification of Private Law (Unidroit)),

(c) udføre øvrige sædvanlige depositarfunktioner.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede, der er behørigt bemyndiget hertil, underskrevet denne konvention.

Udfærdiget i Rom den 24. juni 1995 i et enkelt originalt eksemplar på engelsk og fransk, idet begge versioner har samme gyldighed.

Bilag

(a) Sjældne samlinger og eksemplarer af fauna, flora, mineraler og anatomi, og genstande af palæontologisk interesse,

(b) genstande med tilknytning til historien, herunder videnskabernes og teknologiens historie og militær- og samfundshistorie, og til nationale ledere, filosoffer, videnskabsmænds og kunstneres liv samt til begivenheder af national betydning,

(c) fund fra arkæologiske udgravninger (herunder tilladte og skjulte) eller fra arkæologiske opdagelser,

(d) dele af kunstneriske eller historiske monumenter eller fra arkæologiske fundsteder, som er blevet afskilt fra disse,

(e) antikviteter, der er over 100 år gamle, såsom inskriptioner, mønter og graverede segl,

(f) genstande af etnologisk interesse,

(g) genstande af kunstnerisk interesse, såsom:

(i) billeder, malerier og tegninger fremstillet udelukkede med hånden på ethvert grundlag og af ethvert materiale (med undtagelse af industrielt design og fabriksfremstillede, hånddekorerede genstande),

(ii) originale statuer og skulpturer af ethvert materiale,

(iii) originale graveringer, tryk og litografier,

(iv) originale kunstneriske assemblager og montager af ethvert materiale,

(h) sjældne manuskripter og inkunabler, gamle bøger, dokumenter og publikationer af særlig interesse (historiske, kunstneriske, videnskabelige, litterære, osv.) enkeltvis eller i samlinger,

- (i) frimærker, stempelmærker og lignende mærker, enkeltvise eller i samlinger,
- (j) arkiver, herunder lydarkiver, fotografiske og kinematografiske arkiver,
- (k) møbler, der er over 100 år gamle, og gamle musikinstrumenter.

[www.unidroit.org | [English language homepage](#) | [UNIDROIT Conventions - Main Page](#) |
[UNIDROIT Conventions: signatures and ratifications](#) | [1995 UNIDROIT Convention on Stolen or Illegally Exported Cultural
Objects - Main page](#)]

Undertegnede, translator Rikke Hartmann Ditlevsen, bekræfter herved, at foranstående oversættelse er en fuldstændig og nøjagtig gengivelse af vedhæftede dokument i det engelske sprog.

København, den 11. maj 2009

